

[Grete Mølbak Frederiksen.]

Da lovforslaget gennem de ændringer, det har gennemgået i udvalget i det andet høje ting, nu fremtræder i en skikkelse, som ikke blot giver toldvæsenet bemyndigelser, men som også hjemler de rejsende en vis sikkerhed og beskyttelse mod vilkårlighed, har det fået en sådan karakter, at mit parti kan stemme for det. Personlig havde jeg hellere set, at problemet var blevet klarlagt gennem en dokumentation af, at den hidtil fulgte praksis hvilede på en allerede eksisterende lovhjemmel.

Foss: Det foreliggende forslag er jo ikke helt det samme som det, der først blev fremsat af regeringen i det andet høje ting; der er sket en vis indskrænkning i toldvæsenets adgang til eftersyn på person, men dog ikke så meget, at det helt umuliggør toldvæsenets kontrol.

Rent personlig synes jeg, det er en helt urimelig diskussion, der har været rejst om dette spørgsmål. Man har bl. a. været inde på dette, at undersøgelse af en person kun måtte ske på begrundet mistanke. Jeg ville være meget ked af at skulle undersøges på grund af mistanke, men jeg har aldrig haft det mindste imod at lade mig undersøge, når det skete som en stikprøve, og når enhver anden rejsende vidste, at han kunne blive udsat for en lignende prøve. Det er, synes jeg, aldeles givet, at toldvæsenet skal kunne foretage et virkeligt effektivt eftersyn, selvfølgelig under rimelige og sømmelige former.

Jeg er bange for, at vi undertiden, og især måske under krigen, har vedtaget love, eller der er udstedt forordninger, uden hensyn til, om der var en rimelig chance for, at befolkningen ville overholde disse bestemmelser. Enten må en lov være så indlysende rigtig, at det store flertal af befolkningen selv er med til at reagere overfor lovovertrædere, eller myndighederne må være i stand til at kontrollere bestemmelserne og sørge for, at de bliver effektive. Vi har i de senere år fået altfor mange bestemmelser — og har stadig altfor mange —, som ikke kan kontrolleres, og den naturlige følge er, at respekten for loven nedbrydes. Jeg tænker bl. a. på, at det en overgang var forbudt at tage penge af nogen betydning med til Sverige, og alligevel var det tilladt at rejse derover. Folk fandt forbudet urimeligt og respekterede det ikke. Og der kunne nævnes mange flere eksempler.

Jeg ved, at der har været forskellige meninger indenfor flere af de partier, der nu står sammen om det foreliggende forslag,

også indenfor mit eget parti, om toldvæsenets ret til undersøgelse af person, men da man nu er nået til enighed, må vi alle være glade, og jeg skal på mit partis vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Anna Westergaard: Når der har kunnet rejse sig og samle sig så stærk en modstand imod det af den højtærede finansminister i det andet høje ting oprindeligt fremsatte forslag til lov om toldvæsenets eftersyn af rejsende, så bundet dette sikkert i, at der i vort folkestyrede land er en meget stærk modvilje mod al vilkårlighed fra enhver myndigheds side, og det kan jo ikke nægtes, at der både i den praksis, der er fulgt, og i det lovforslag, der blev fremsat, var meget vidt spillerum for vilkårlighed. Dette spillerum måtte væk eller indsnævres i så høj grad, som det efter hele systemets mål og hensigt overhovedet var muligt. Den situation, at man ved at tage en billet til Malmø eller Hälsingborg automatisk blev til en suspekt person, der var udsat for den nærgående, som en kropsvisitation jo er, var faktisk uholdbar, og det var en grim plet på rejselivet, som jo dog i sig selv er en naturlig foreteelse i tilværelsen.

Problemet har tre sider: en, der vender mod samfundet, som skal have sine love og bestemmelser overholdt, en anden, der vender mod de enkelte personer, som skal beskyttes mod urimeligheder og vilkårlighed, og, synes jeg, en tredje side, nemlig den, der vender mod toldvæsenets folk, der har et rimeligt krav på retningslinier for deres arbejde, retningslinier, som fritager dem for enhver mistanke om at øve vilkårlighed eller overgreb mod de rejsende.

Nu skal jeg indrømme, at det er lettere at lave et sådant program end det er at finde en praktisk ordning, der muliggør dets udførelse. Smuglererhvervet er et meget gammelt erhverv, og der er hidtil ingen, der har kunnet komme det endeligt og effektivt til livs. Dette må vi erkende, men så er det også klart, at vi i den foreliggende situation må nøjes med at finde en tilnærmelsesvis ordning, med ligelig hensyntagen til opgavens tre sider, og det forekommer mig og mit parti, at dette i det væsentlige er lykkedes under behandlingen af lovforslaget i folketinget ved imødekommenhed og forhandlingsvilje fra alle sider.

Lovforslaget giver nemlig for det første rimelige muligheder for en fyldestgørende undersøgelse fra toldvæsenets side, så at arbejdet kan blive gjort. For det andet garderer det de rejsende mod vilkårlighed